And. Fr. Hjertstedt
Stockholm.

Telegrafadress: HJERTSTEDT,
Inedal, Stockholm.

Allm. Telefon 78 34.

Stockholm den 1 Sept. 1900.
kl. 7.30 e. m.

Kära ste Moder!

Godafton! En kärleksfull omfamning. Vi hafva nu flyttat in från landet (i fördags) och rengöringen är i full gång, hvadan hemmet är "upp och ned vändt", som man säger. Så pass ordning är det dock, att man nu finner det trägligt och i afton har mitt skrifbord blifvit klart, så att jag åtminstone kan få börja min enskilda brefskrifning; jag har under sommaren "dragit på" mig en del hop bref, som numera måste besvaras, om jag längre tänker få gå fri... för dunder och explosioner! Men dess förinnan klämmer jag åstad med några rader till Kära Mor.

I dessa sista dagarna hafva vi fått bref från först Sofia och sedan Elin, hvilka båda två omtala sina besök i föräldrahemmet och att Mamma är rätt bra, men allt emellanåt krymper till sig och sitter uppe. Tänk så grufligt svårt Mamma har det med andnöden! Det är för ledsamt! Måtte den gode Guden gifva kraft och tålamod att bära och förtraga plågorna! Och måtte han ingjuta

hopp om ett lyckligare och sällare lif, hvilket skall hjälpa Mamma att utan stor saknad lämna detta sorgens, vedermödans och plågans lif!

"Tag utan knot
Ditt kors emot!
Det dig till välfärd länder.
Fro Gud om godt!
Du har din lott
Utaf en Faders händer.
På många vis
Sitt namn till pris
Han barnens trohet öfvar.
Som guld i glöd,
Vår själ i nöd
Han luttrar och bepröfvar;
Och hjälpen se'n ej töfvar."
(Sv. Ps. 233. v. 2.)

"Jag vill ej om den glädje be,
Som söks af syndaträlen;
Att sörja bättre är än le;
Ty sorg förbättrar själen.
Du stunden vet att från all nöd
Ditt barn för evigt skilja;
Ty är min bön, i lif och död:
Ske, Herre, blott din vilja!

övre halvan saknas
av sida 3 och 4.

vanliga barnfäst, skulle vi naturligtvis pröfva
den stora, präktiga kaffekokaren hemifrån;
jag tog ned den till Inedal och lät maskinisten
skära utaf benen samt "plätta" till botten
något, så att pannan skulle kunna stå
säkert på järnspisen, hvilket den äfven nu gör
utmärkt. Maskinisten tyckte det är en yp-
perlig panna, som väl nu ej kan fås maken
till, inte ens för 75 kronor — påstod han!
Men till saken; härom dagen kom maski-
nisten och visade mig en s. k. lödkolf, som han
gjort af ett af kaffepannans ben (som voro
af koppar) och tyckte, att den skulle jag hä

övre halvan saknas
av sida 3 och 4.

hvars vattenkoppsblåsor nu torkat; men
han ligger ännu.

252.4: "Hvad är all ~~lifvets~~ världens härlighet?
Hur snart är den försvunnen!
All nöd och brist och bräcklighet
Är snart ock öfvervunnen
Väl mig, om då jag lefvat så
I lyckan och i nöden,
Att lugn jag möter döden!"

Varen allesammans hjärtinnerligt hälsade från
oss genom tillgifne

Sonen Anders